

یکشنبه 22 اردیبهشت 1398 - 6 رمضان 1440 - 12 می 2019

استقلال بحرین از ایران با تأیید سازمان ملل متحد (1349 ش)

استقلال بحرین، از ادان با تأیید سازمان ملل متحد (1349 ش)، در بیست و دوم اردیبهشت ماه سال 1349 شمسی شورای امنیت سازمان ملل متحد با صدور قطعنامه شماره 278، نظرخواهی فرستاده سازمان ملل از مردم بحرین را تأیید کرد و به این ترتیب، این کشور جزیره rlm&ای، مستقل شد. فرستاده سازمان ملل به بحرین، در مدت دو هفته، از طریق گفتگو با سران قبایل و افراد صاحب نفوذ در این کشور، به این نتیجه رسیده بود که بحرین مستقل شود. جزیره بحرین در خلیج فارس قبل از ظهور اسلام جزو قلمرو ایران بود و با تشکیل حکومت اسلامی، تحت کنترل خلفای مسلمان درآمد. از اوایل قرن هفتم هجری، بار دیگر به ایران ضمیمه شد تا این که پس از چندین بار جابجایی قدرت در این جزیره، بحرین در آستانه جنگ جهانی اول، تحت rlm&الحمایه انگلستان گردید. با این حال، ایران همواره بر حاکمیت خود بر بحرین تأکید داشت و به انگلیس به خاطر اشغال بحرین اعتراض می rlm&کرد. در اوایل دهه 1340 ش انگلیس به دلیل ناتوانی در اداره مستعمراتش، تصمیم به عقب rlm&نشینی از خلیج فارس گرفت، لذا با توافق رژیم شاه، زمینه rlm&سازی برای یک نظرخواهی در بحرین، زیر نظر سازمان ملل، برای تعیین تکلیف این جزیره فراهم شد که به استقلال آن انجامید و حاکمیت چند قرن ایران بر بحرین در 24 اردیبهشت 1349 پایان پذیرفت.

رحلت عارف زاهد "سید ابوالحسن" حافظیان مشهدهی (1360 ش)، استاد مسلم علوم غریب و صاحب مرتبه rlm&ای بلند در ریاضات شرعی بود. وی نخست به تحصیل ادبیات، ریاضی، طب، نجوم، هیئت، فقه و اخلاق پرداخت. سپس وارد ریاضت و تزکیه نفس گشت و از مرحوم حاج شیخ حسنعلی اصفهانی بهره برد. پس از چند سال به همراه شیخ مجتبی قزوینی به قزوین رفت و به خدمت سید موسی زرآبادی رسید و مراتبی فوق rlm&العاده کسب کرد. حافظیان مشهدهی از آن پس سالیانی چند در حجره فوقانی در صحن عتیق رضوی به عبادات و ریاضات اشتغال داشت. سپس به هند رفت و پس از ده سال به مشهد بازگشت و تا اواخر عمر نیمه از سال را در مشهد و نیمه در کراچی بود. شیعیان و اهل سنت آن دیار به حافظیان مشهدهی ارادت داشتند و از او بهره rlm&مند می rlm&گشتند. از آثار ایشان می rlm&توان به "لوح محفوظ" و لوح "جنة الاسماء" که هر دو مایه حفظ و برکت است، اشاره کرد. همچنین ضریح مبارک پیشین حرم حضرت امام رضا(ع) از آثار ایشان است. حافظیان مشهدهی از سال rlm&ها پیش به فکر تعویض ضریح فولادی که فرسوده شده بود، افتاد و پس از اتمام ساخت ضریح به وسیله هنرمندان اصفهانی و مشهدهی و انتقال ضریح فولادی به موزه آستان قدس، ضریح مذکور نصب گردید و در نیمه شعبان 1379 ق (1339 ق) از آن بهره rlm&برداری شد. سید ابوالحسن حافظیان مشهدهی سرانجام در بیست و دوم اردیبهشت 1360 ش برابر با هفتم رجب 1401 ق در مشهد مقدس درگذشت و رخ در نقاب خاک کشید.

وفات حضرت "انطال" عمه ه حاتم، نرگ پیامداکم د، مگه بنا به واته، (10 بعثت) پس از وفات عبدالملک جد بزرگوار پیامبر اکرم(ص) ابوطالب سرپرستی آن حضرت را به عهده گرفت و در تمام مراحل، همراه برادرزاده rlm&ی خود بود. ابوطالب پس از بعثت پیامبر نیز از یاری حضرت محمد(ص) دست برنداشت و در مقابل مشرکان قریش می rlm&ایستاد. با رحلت ابوطالب، مشرکان، آزار و اذیت بیشتری به پیامبر اسلام وارد کرده و آن حضرت را تحت فشار زیادتری قرار دادند. مسأله rlm&ی ایمان و اسلام ابوطالب از دیر زمان میان شیعه و اهل سنت مورد اختلاف بوده است. این مسأله کم کم به صورت حادی در آمده، صورت کلامی، عقیدتی و سیاسی به خود گرفت. علمای شیعه با تکیه به روایات امامان و نیز اشعاری که از ابوطالب به جای مانده، حکم به مسلمان بودن او داده rlm&اند و در این rlm&باره رساله rlm&ها نگاشته rlm&اند که یکی از آن rlm&ها، کتاب ایمان ابیطالب اثر شیخ مفید می rlm&باشد. تخمیناً، ولایتعهدی به حضرت امام رضا(ع) توسط مأمون عباسی، (201 ق)، دشمنی خاندان اموی و عباسی با اهل بیت از دیرباز وجود داشت. هر کدام از این خاندان جور به نوبه rlm&ی خود آزار و اذیت فراوانی به اهل بیت و آل علی(ع) روا داشتند و حتی از به شهادت رساندن امام معصوم ابا نمی rlm&کردند. وقتی مأمون بر مسند قدرت نشست، از نفوذ امام رضا(ع) در میان مردم آگاه بود و چون می rlm&خواست هم امام را تحت نظر داشته باشد و هم خود را فردی دوستدار اهل بیت نشان دهد تا اقبال عمومی را به خود جلب کند، دستور داد تا امام رضا(ع) را از مدینه به خراسان آورند و با اصرار فراوان ولایتعهدی خود را به امام، واگذار کرد. سرانجام روز دوشنبه هفتم ماه رمضان سال 201 ق، منشور ولایتعهدی به خط مأمون نگاشته شد و در پشت همان ورقه، حضرت علی ابن موسی الرضا(ع) نیز با ذکر مقدمه rlm&ای پر از اشاره و ایما، قبولی خود را اعلام فرمود؛ ولی یادآوری کرد که این امر به انجام نمی rlm&رسد. آن rlm&گاه در کنار همان مکتوب، بزرگان و فرماندهان کشوری و لشکری، این عهدنامه را گواهی نمودند. از این پس به امام، الرضا من آل محمد(ص) می rlm&گفتند یعنی کسی که از آل محمد به وی (مأمون) راضی شده است. مأمون دختر خود، ام rlm&حبیب را به ازدواج آن حضرت درآورد و شعار عباسیان را که لباس سیاه بود، تبدیل به شعار علویان و لباس سبز نمود. بررسی اوضاع و شرایط سیاسی زمان مأمون نشان می rlm&دهد که وی با یک

تقسیم برلین به دو قسمت شرقی و غربی (1949م)
به موجب توافق rlm&های که پس از جنگ جهانی دوم بین چهار دولت اشغال کننده آلمان صورت گرفت، آلمان بین این چهار دولت تقسیم شد و برلین پایتخت آلمان نیز با اینکه در وسط منطقه اشغالی شوروی واقع بود، در اختیار چهار دولت شوروی، فرانسه، انگلستان و آمریکا قرار گرفت. اما پس از چندی، اتحاد جماهیر شوروی با هدف خارج کردن نیروهای نظامی غرب از آلمان شرقی، شهر برلین را محاصره کرد و کلیه راه rlm&های زمینی و آبی منتهی به آن را بست. استدلال استالین این بود که اگر غرب خواستار تشکیل کشور آلمان غربی است، لازم نیست به حضور خود در آلمان شرقی ادامه دهد. اما استدلال می rlm&کرد که چون چکسلواکی در دست شوروی است و نروژ نیز در معرض خطر قرار دارد، بنابراین اگر سه دولت دیگر، از آلمان شرقی و برلین عقب rlm&نشین نکنند، به معنای سقوط آلمان غربی خواهد بود. لذا هاری ترومن، رئیس جمهور وقت آمریکا تصمیم گرفت محاصره برلین را بشکند. در این میان، شورای امنیت ملی آمریکا نیز با هدف جنگ مقابله با شوروی، دو گروه از بمب rlm&افکن rlm&های خود را که حامل بمب rlm&های هسته rlm&ای بودند، به انگلستان اعزام کرد. در این میان، پیمان آتلانتیک شمالی، ناتو در چهارم آوریل 1949م تشکیل شد و آمریکا با شکستن محاصره برلین، تا آستانه جنگ با شوروی پیش رفت. ادامه این بحران در نهایت به تقسیم برلین به دو قسمت شرقی و غربی در دوازدهم مه 1949م انجامید. از دیگر پیامدهای این بحران، تقسیم آلمان به دو کشور آلمان غربی در 23 مه و آلمان شرقی در 7 اکتبر آن سال بود. در این میان هر چند برلین بین شوروی و سه دولت دیگر به دو قسمت تقسیم گردید ولی با ساخت دیوار معروف برلین در 17 اوت 1961م، جدایی شرق و غرب بیش از پیش شدت گرفت. برلین تا سال 1989م همچنان دو نیمه بود و در نهایت در نهم نوامبر این سال، باتخریب دیوار برلین، پایتخت آلمان یک rlm&پارچگی خود را به دست آورد.
سلسله دشواری rlm&ها و مشکلات سیاسی روبرو شده بود و برای رهایی از این بن rlm&بست rlm&ها تلاش می rlm&کرد. او سرانجام به منظور حل این مشکلات، یک سیاست چند بعدی در پیش گرفت که همان طرح ولیعهدی امام رضا(ع) بود.